

A támogatási előleg igénylési díja a támogatás felhasználásának elszámolásakor kifizetett támogatási díjnak minősül [91/2009. (IV. 22.) Korm.r. 4. § (5) bek.]

A felperes támogatási kérelmének a hatóság helyt adott, azzal egyidejűleg 31 500 000 Ft előleget állapított meg, melynek kifizetéséről rendelkezett. A támogatási előleg igénylésének díjaként 724 500 Ft-ot tartott vissza, míg a fennmaradó összeg kifizetését (30 775 500 Ft) elrendelte.

A támogatási összeg felhasználásának ellenőrzése során megállapítást nyert, hogy a felperes a támogatási előleg összegéből 2010. március 31. napjáig nem számolt el 21 956 224 Ft-tal. Emiatt a felperest kötelezték a jogosulatlanul igénybe vett támogatás összege és a jegybanki alapkamat kétszeres mértékének megfelelő kamattal növelt összeg megfizetésére.

A felperes a jogosulatlan igénylés megállapítása kapcsán csupán a támogatási előleg összegébe beszámított, így a részére ki nem fizetett támogatási előlegdíj visszafizetésének jogszerűségét vitatta. Az erre irányuló keresetét a Fővárosi Törvényszék alaposnak találta, és az alperes határozatát az első fokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az első fokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Álláspontja szerint az alperes jogszerűtlenül tekintette jogosulatlan visszaigénylésnek a támogatási előlegdíj összegét. Ez a díj a támogatás része, de az a kérelmezőnek nem került kifizetésre, mivel az Új Magyarország vidékfejlesztési program egyes intézkedései esetén 2009. évben nyújtandó támogatási előleg fizetéséről szóló 91/2009. (IV.22.) Kormányrendelet (továbbiakban Korm. rendelet) 4. § (5) bekezdése értelmében az a megítélt támogatás összegéből közvetlenül levonásra került és az államnál (alperesnél) maradt. Miután ezt az összeget a felperes semmilyen formában nem használta fel, így nem lehetett jogosulatlanul igénybe vett támogatásnak minősíteni és utána kamatot felszámítani.

A fenti jogértelmezést vitatva az alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és a felperes keresetének elutasítása iránt. Nézete szerint a bíróság helytelenül értelmezte a Korm. rendelet 4. § (5) bekezdésében foglaltakat, mikor kifejtette, hogy jogosulatlanul igénybe vett támogatás az az összeg, amelyet támogatásként a felperes ténylegesen megkapott. Tévedett, amikor a mezőgazdasági, agrár- vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsoló eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (továbbiakban Tám. tv.) 69. §-a alapján határozta meg a jogosulatlanul igénybe vett támogatás fogalmát. A felhívott jogszabályhelyek azt a jogalapot rögzítik, amikor az intézkedésben való részvétellel összefüggésben igénybe vett támogatás egésze vagy része jogosulatlannak minősül, de nem adnak támpontot a jogosulatlanul igénybe vett támogatás összegének köréről. Szerinte a Korm. rendelet 4. § (5) bekezdése világosan rögzíti, hogy a támogatási előleg kifizetéséhez igénylési díjat kell fizetni, mely díj kiegyenlítése akként történik hogy az a kiutalandó támogatási összegből levonásra kerül. Ez azonban nem értelmezhető úgy, hogy a támogatott nem kapta meg a támogatás teljes összegét, hanem éppen fordítva, a levont előlegdíj is kifizetett támogatási összegnek minősül.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

A felek közötti jogvitában azt kellett meghatározni, hogy a Tám. tv. és a Korm. rendelet felhívott jogszabályhelyei alapján a támogatási előleg igénylés díja a támogatás felhasználásának elszámolásakor kifizetett támogatási díjnak minősült-e, avagy ezen összeg figyelmen kívül hagyásával kellett a felperes által jogosulatlanul igénybe vett támogatás összezszerűségét meghatározni. A Korm. rendelet 4. §-a ad lehetőséget támogatási előlegfizetésre, melynek (5) bekezdése egyértelműen rögzíti, hogy a támogatási előleg igénylésének díja, ára van, az az előleg

összegének 2,3%-a, melyet a folyósítandó előlegből az MVH visszatart. Az előleggel való elszámolási kötelezettséget a Korm. rendelet 5. § (3) bekezdése egyértelműen előírja, hogy amennyiben a támogatási előleget igénybe vevő kedvezményezett az előleggel a meghatározott határidőig nem vagy csak részben számol el, úgy a kifizetett, de el nem számolt támogatási előleg jogosulatlanul igénybe vett támogatásnak minősül. A felperes a „kifizetett” szó nyelvtani értelmezése miatt állítja, hogy kizárólag azon összeggel köteles elszámolni, amely részére ténylegesen kifizetésre került. Ugyanakkor a Kúria az alperesi álláspontot osztva a 4. § (5) bekezdésében és az 5. § (3) bekezdésében foglaltak összevetése alapján úgy ítéli meg, hogy itt nem csupán a ténylegesen kifizetésre került összeget kell figyelembe venni, hanem azt az összeget, amelyet előlegként megítéltek a felperes számára.

A Korm. rendelet 4. § (5) bekezdése egyértelműen rögzíti, hogy az előleg igényléshez egy díjfizetés kapcsolódik, annak pontos összegszerűségét is meghatározza, de ennek megfizetését akként rendezi a jogszabály, hogy nem a kérelmezőt kötelezik ennek megfizetésére, hanem az a folyósítandó előlegből kerül levonásra. Ezt azonban nem lehet úgy értelmezni, hogy ez az előlegezési díj az előlegként igényelt összeget csökkenti, s azzal a pályázónak nem kell elszámolnia, hanem egy könnyítést jelent a pályázó részére, amikor ezt az igénylési díjat nem kell előre kifizetnie. Egyetért a Kúria az alperes azon álláspontjával, hogy ez egy pénzügyi, technikai elszámolás, amely azonban semmiképpen sem jelenti azt, hogy a felperes ezt az összeget ne kapta volna meg. A felperes meghatározott támogatási előleg összeget igényelt, amely előleg igénylési díj megfizetése őt terhelte. Ez az előlegfizetési díj megfizetése azonban nem kívánt meg részéről „többlet” pénzt, hanem az előleg összegéből került levonásra.

Mindezekből következően helytelen jogértelmezés képezte az ítélet alapját, ebből kifolyólag a jogszerűtlen ítéletet a Kúria a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján eljárva hatályon kívül helyezte, és a keresetet elutasította.

(Kúria Kfv. I. 35.495/2012.)